

Sajti Lajos
zls.

Sarkad, 1911.- Ausztrália, 1980.03.25.

Sarlay István vitéz
alaz

1942.03.30.
/1915.11.évf./

VII.cső.ker. ea.ti.

1942.03.30. 1894.05.22. 1916.06.19. 1915.11.
1915.03.

Szül.: Dunaszerdahely, 1894

1944 létsz.feletti áll-ban

I. BOSNYÁK VAD. ZŰJ.
NYUG. 1944. OS. 045 FELÜLVIZSGÁLOST UTÁN

Sarudy László
zls.

Cs.Zs.1944. Ø

Ungvári cső.zlj.

+ hősi halott a Buzsora környéki harcokban 1944.10.09. 12^h
VERECKE

1944. 10. 11.

Sarudy László zls.
1944. X. 11-én a Vereckei szorosban.

Sándor István dr. Farczádi **NEMES LÓFŐI**
szds.

1942.10.01.
/1936.évf./

III.eső.ker. m.kir. eső.tanzl.j. Szombathely, sgti.

1942.10.01. 1913.03.23. 1939.05.01. 1936.
hiv.áll.

F.: Ferenczy Ildikó Terézia /1943. Budapest/
BALATONSZÉPEZŐ

LÓFŐ ÉS FARCZÁDI ELŐNÉV 1937.

*Dr. Farczádi Sándor István
nagy őrnagy.*

*Dr. Farczádi Sándor István
nagy őrnagy.*

FELAVATTAK: 1939 04.30. 142

Száz küzdelmes, szép év

9-99-67
329-99-67

Ismét kedves ünnepségnek adott otthont a pesthidegkúti Nyugdíjas Pedagógus Otthon március 22-én: az intézményben újabb 100 esztendő lakót köszöntöttek. A fővárosi születésű **dr. Sándor István** már 13 éve az otthonban él, születésnapján a családtagok és barátok mellett az otthon lakói is felköszöntötték. Az ünnepségen kiderült, hogy István bácsit a sors gyakran vezette rögös útra, de életszeretete és olthatatlan kíváncsisága mindig átsegítette a nehéz időkön. Jogi diplomát szerzett a Pázmány Péter Egyetemen, ezenkívül elvégezte a Ludovika Katonai Akadémiát és a Rendőrtiszti Főiskolát is. 1941-ben századosként szolgált a honvédségnél, majd később családi okokból – saját elhatározásából – az

orosz frontra kérte magát. Ott ismerte meg második feleségét, aki vöröskeresztes nővéreként ápolta a sebesülteket. Sokáig a számára kedves Balatonszepezden lakott. Megjárta a recki munkatábort is, ahol kőfejtőként végzett kényszer munkát. Később is csak fizikai munkásként tudott elhelyezkedni, így lett vízvezeték-szerelő, sőt, kitanulta a gépészmunkás szakmát is. Egy fia született, egy unokája és két dédunokája van. Sándor Istvánt az önkormányzat nevében **Dömök Lászlóné** képviselő, az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság elnöke köszöntötte. Az ünnepségen a Solymári Művészeti Iskola növendékei fúvószenekarra írt műveket játszottak az idős lakó tiszteletére.

Apival szeretnék csatlakozni

Tovább dolgoznak a Margit hídon

Tavasszal folytatódnak a Margit hídon a felújítási munkálatok. A Jászai Mari téren a 2-es és a 4-6-os villamosok megállója, valamint a Pozsonyi út között új, közvetlen kapcsolatot biztosító gyalogátkelőhelyet építenek ki, egyúttal megszűnik a körút alatti aluljáró. A margitszigeti villamosmegálló peronkorlátját magasabbra cse-

rélik, a szárnyhidhoz kapcsolódó margitszigeti lehajtó szakaszán pedig az útpályával együtt a támfalak is megújulnak. A Margit híd műemléki helyreállításaként restaurálják és pótolják a pillérszobrokat. A munkálatok idejére a Budapesti Közlekedési Központ kéri és köszöni a környéken közlekedők türelmét.

Környezetvédelmi nap a lakosság segítségével

A II. kerületi környezetvédelmi napjára civil szervezetek, egyesületek, iskolák szülői közösségeinek és tanulóinak, illetve lakóközösségek jelentkezését várja a Városrendészeti és Környezetvédelmi Iroda. Május 25-én 9–17 óra között harmadik alkalommal rendezik meg a környezetünk rendbetételét célzó akciót, amelyen részt vesznek a II. kerületi Polgármesteri Hivatal munkatársai is.

A környezetszépítési akcióra **ÁPRILIS 30-IG** lehet jelentkezni. A Városrendészet szeretné, ha minél többen vennének részt az önkéntes mun-

kában, egyúttal az előzetes ütemterv elkészítéséhez várják a munkavégzés helyére, jellegére vonatkozó javaslatokat is, hiszen a problémákat a helyi lakók ismerik a legjobban. A környezetvédelmi napon veszélyeshulladék-gyűjtő napot is tartanak több helyszínen. A szervezők kéri: a jelentkezők adják meg a várható létszámot, a közreműködésük módját és területét, valamint a szükségesnek ítélt eszközök mennyiségét, illetve nevezzenek meg egy könnyen elérhető kapcsolattartót.

Jelentkezni és javaslatot tenni **ÁPRILIS 30-IG** lehet a Városrendészeti és Környezetvédelmi Iroda Környezetvédelmi Csoportjánál a bodo.attila@masodikkerulet.hu e-mail címen vagy a 346-5724-es telefonszámon. Levelezési cím: 1024 Budapest, Merchwart liget 1.

KEDVEZMÉNYES MUSKÁTLIVÁSÁR

A II. Kerületi Önkormányzat ismét tavaszi muskátlivásárt tart **ÁPRILIS 27-ÉN** szombaton 7 órától a készlet erejéig. A 13 ezer darab növényt két helyszínen lehet megvásárolni „egyet fizet, kettőt kap” elven. Egy személy maximum 3 darab muskátlit vásárolhat, e mellé ad az önkormányzat további három tő növényt.

Helyszínek: a Polgármesteri Hivatal papkerti parkolója, a Magyar Autóklub előtt (labdarúgópálya); a Zsíroshegyi út és a Nagyrét utca kereszteződésben lévő sportpálya.

FOGYATÉKKAL ÉLŐKET TÁMOGATÓ VIRÁGVÁSÁR

Fogyatékkal élők munkalehetőségét támogató virágvásár lesz **ÁPRILIS 21-ÉN** vasárnap 8–14 óra között a Kájonni János ferences közösségi házban (1026 Szilfa u. 4.)

A Civitan Budapest Help Egyesület kerteszeze elsősorban muskátlikat, egyházi virágokat kínál megvásárlásra ezen a napon. Fogyatékkal élők alkalmazását támogatja az, aki kertjének, erkélyének díszítésére szánt virágokat ezen a napon vásárolja meg. Várnak minden jó szándékú, segíteni akaró vásárlót.

TERMELŐI PIAC MÁRIAREMETÉN

A máriaremetei helyi piacon legközelebb **ÁPRILIS 13-ÁN** és **27-ÉN** 7 és 11.30 óra között várják a vásárlókat. A Cserkészház kertjében (1029 Hímes u. 3.) a gazdag áruválaszték mellett igazi piaci hangulat fogadja a látogatókat, akik egy jó beszélgetés mellett a termelők portékáit meg is kóstolhatják a kínáló asztalnál. **Szilágyi Zsolt**, a máriaremetei piac üzemeltetője és segítői felhívják a figyelmet: aki hazai termékeket vásárol, az a hazai családokat segíti.

POSTALÁDÁNKBÓL

Újvidéki áldozatok

Kerületi lakosként olvastam a Budai Polgárban a **Ferences vértanúk emlékezete** című cikket. Alapítványunk az 1944–45-ös délvidéki vérengzéssel kapcsolatos kutatásokat támogatja, célunk az ártatlan áldozatok emlékének megőrzése. 13 éve a mi szervezésünkben szól a harang az áldozatok emlékére a budapesti Szent István Bazilikában november utolsó vasárnapján. **Köröstyös Krizosztom** és **Kovács Kristóf** is 1944-es délvidéki áldozat – alapítványunk szakértői testületének elnöke, **Matuska Márton** újvidéki újságíró a kezdetektől kutatta az ő sorsukat is a többi egyházi áldozattal együtt. Nagy öröm számunkra, hogy alakjukat a többi ferences vértanúval együtt immáron szoborkompozíció is őrzi. Nagyra értékeli a szoborállítást, különösen azért, mert Magyarország területén ez az első olyan alkotás, amely a délvidéki áldozatok emlékét is őrzi.

Cseresyésné Kiss Magdolna
kuratóriumi elr

Sándor Pál dr.
fhdy.

1941.11.01.
/1939.02.évf./

VII.cső.ker. Miskolci gy.tanszd. okt.ti.

1941.11.01. 1914.01.02. 1942.06.18. 1939.02-i

Szül.: Tura /Pest vm./

F.: Papp Irén

Cső.egységek am-i szolg-ban, Vöcklabruck

F.: "Rita"

Gy.: ?

+ Sydney !N.S.W. Ausztrália/ 1990. 08.23. májrák 760

ÓZD SZÁRNYPK.

PÉCSI EGY. DR.

SZOLNOKI ÁRKÁSOK

II. HDT. TAB. REND.

Csoportunk első, megalakuló kirándulása a Marosszéky tanyán 1958-ban: Balról jobbra, az álló sorban: Dr. Jani István, Dr. Tamás Gyula, Sente László, Vincze Sándor/Adelaide/, Sándor Pál szds-ok, Mátéffy István ezds., csop. vez., Molnár István törm. Lehotzky Jenő örm. Keresztes János főtörm., ismeretlen cső., Koltay Imre örm., Utczás Mihály szds./Adelaide/, Heltay Dezső hb. örgy., Bogrányi József ezds. házigazdánk Marosszéky rep. örgy., a térdelő sorban: Kállay József cső., Földházy István örm., Hámori Vendel örm., két rendőr bs., Kálmán Vadin Sándor örm., az ülő sorban: Madarász Sándor cső., Szélpál Antal cső., Gál Lajos örm., egy csemdör barát,

Sáray Vidor
alez. /Pein Radován/

1942.04.01.
/1916.évf./

I.cső.ker. Törzs. ea.ti.

1942.04.01. 1897.09.20. 1919.08.01. 1916.

+ hungaristák kinzásai következtében, Szombathely 1944.12.

Deszk,

1928. augusztus
Nagykanizsa, csö" iskola
Peim Radován (Barany Vidov
szécs, a két Farsány fiú-
val

0.001.0.500
2085.0/100.0
Y 004 @ HD
OH

Kodak
Digital Paper

Royal

Kodak Royal
Digital Paper

Sáróy kálmán /Skorlán/
ezds.

Kassai eső.ker. pk-a 1944.10.28.- 1945.03.31.

Köpesény, 1897.02.14.- Budapest, 1975.04.25.

Sárváry László
hdgy.

1942.07.01.
/1942.07-i évf./

I.cső.ker.

1942.07.01. 1920.02.23. 1942.06.18. 1942.07-i

1942.Tata III/2 gy.zlj.

VIII.cső.ker, Balassagyarmat

Szül.: Dés /Szolnok-Doboka vm./ 1920.02.23.

A.: Orpszhegyi Hegyi Aranka

F.: Henzer Mária ~~HENZEL~~

+ Ausztria, Seefeld /Tirol/ 2003.08.06. GYOMORRÁK
osztrák elhárításban

1951 Bécs hazai ügynökök megkísérelték lefogni

"FOTO LAMA" FÉNYKÉPÉSZETI ÜZLET TULAJDOMOSA

Sárváry László hdgy.

B.L.1969.I-08.XXII.évf.01-08.sz. 70.o.

súlyos gyomorfekély operáció 1968.ősz Tirol
/Ausztria/ Állapota rohamosan javul.

SÜTŐ ISTVÁN

SÁRVÁRY LÁSZLÓ

Foto La - Ma
Inh. Ladislaus Sárváry

Münchner Straße 487
6100 Seefeld, Tirol
Telefon (05042) 21 22

Sásdy Antal
hdgy.

1943.08.20.
/1913.08.évf./

IV.cső.ker. Szekszárdi gy.tanszd. okt.ti.

1943.09.01. 1923.Iv.18. 1943.08.20. 1943.

+ Marcali harcokban hősi halált halt
1945.03.18.

B.L.1972.07-12.XXV.évf.1-12.sz.
A kaposvári csendőrszázalóalj története. 54.o.
Fejlövést kapott

B. abnádó Szendrői

↓ SÁSDY ANTAL HDZ.

KÉPÍZÓ SÁNDOR
POLGÁR BARNADIMÁJÁN László

Sásváry József vitéz nemes seebergi
ezds.

1943.06.18,
/1915.03.évf./

Sztb. csőségi szb.szerk.tanulm.biz, t-ja

Cs.és kir.51.gy.e.

Don-kanyar 101.hdp.zlj.pk-a

SZÜL. MÁRAMAROSSZIGET. 1893

BUDAPEST

Dr. Scheppel László
fhdgy.

1935-1936 Cső.í-i TANF

Ø

Dr. Scheppel László
főhadnagy

Sellyei Vilmos vitéz /Schrádl/
ezds.

1940.09.01.

/1910.évf./

II.ker, pk. Székesfehérvár

1940.09.01. 1890.06.12. 1912.08.18. 1910,

SzÜI.1890.06.12, Sellye

R.k. ba

Gy.:Csa, Vilmos /1943/-Csa-László /1941/

F.: Flady Erzsébet /+ Doyleston /USA/ Pennsylvania , 1987,03.27.

A.: Szveboda Jasztn

18.henv.gy.e.

81.é.

Braham: I/418. az ország eső. körzeteiben Végrehajtható gettósítási
műveletek irányításával bízták meg

+ Németország 1951.04.14.

Nye.eszt. pság. pk-a

Székesfehérvári II.eső.ker.pk-a 1942.04.20.-1944

Szegedi V.ker.eső.ker.pk. 1941.07.01.-1942.04.20.

Nye.eszt.pk, 1935,1215.-1940.02.01.

Ujszászy :203.o. Sellyey /Schrádl/ Vilmos szül. Sellye, 1890.06.12.
+ Németo., 1951.04.14. vitéz, eső.ezds. 1922-től szolgált a M.Kir.
CSősnél, ahol nye., majd az egyik nye.aleszt.pk-a lett. 1940.02.01.
kinevezték a HM /csősnégi/ oszt.vez.helyettesévé.
1941.07.01-től a szegedi V. 1942,04.20-tól a székesfehérvári II eső
ker.pk-a.

BOGDÁSA

ósi
meg

vitéz Sellyey Vilmos

ezredes,

a m. kir. szegedi V. csendőrkerület
parancsnoka.

Sepsey János dr.
szds.

I.ker. Budapest 2.Szárny pk-a

1942.10.01. 1913.11.^{07.}~~06.~~ 1939.05.01. 1936 Szül. Galagonyás /Jug./

F.: Botka Margit Ételka /1942/

+ Székesfehérvár, 1998.09.16.

SZ.U.HGF. UZMÁNYBÓL VORONYEKS

↓ SEPSEY JÁNOS DR.

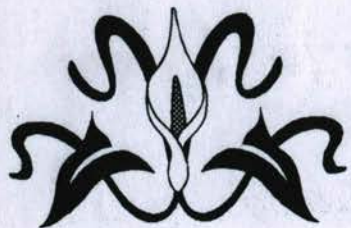

Dr. Sepsey János
kap. őrn.

Dr. Sepsey János
kap. őrn.

FELAVATVA
1929.04.20. 112

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Dr. Sepsey János volt cs. százados, gyémánt diplomás jogász, Székesfehérvár, Megyeház u. 20. sz. alatti lakos 1998. év szeptember hó 16. napján **85 éves korában elhunyt.**

Felejtetetlen halottunktól október hó 2. napján, 15 órakor veszünk búcsút a szfvári sóstói katolikus temetőben.

*„A jó harcot
megharcoltam,
a pályát
végigfutottam,
a hitet
megtartottam.”
(Szt. Pál)*

Drága emléke szívünkben él!

~~Siklósy István dr.~~
fhdgy. /Schmidt/

1941.11.01.
/1939.02.évf./

X.cső.ker. Cső.szds.:Nagydemeter okt.ti.

1941.11.01. 1916.12.15. 1943.08. 1939.

+ kivégezték. A Dunavéd. idejéna fo.dd.hadbirósága
/Trunkwalter-csop./ szd.pk-ával szemben elkövetett
függelomsértés és zendülés büntette miatt golyó általi
halál

1951. 10.

~~Dr. Siklósy István fhdgy.~~ B.L.1965.XVIII.9-12.40.o.

194501-ban a Dunavédelem idején a folyamandár hadbirósága
/Trunkwalter csop./ a szd.pk-ával szemben elkövetett függelom-
sértés és zendülés büntette miatt golyó általi halálra ítélte és
az ítéletet azonnal végrehajtották.

Siklósy István dr.
/Schmidt/

cső.fhdgy.

Tary Miklós cső.g-fhdgy. szerint kivégezték pk-ának nem
tetsző kijelentéséért.

B.L.1965.09-12.XVIII.évf.40.o. A Duna-véd-idején a fo.dd.
hadbirósága /Trunkwalter csop./ szd.pk-ával szemben elkö-
vetett fegyveres függelomsértés és zendülés büntette mi-
att golyó általi halálra ítélte.

Gyenge Pál hfdgy. védte.

Zsabokrszky Jenő cső.hfdgy.: a Szekszárd-i football pályán
kapujában lőtték agyon.

E. sz. 2. - KÖNYVERT
Könyvtárellátó kat.

Rákóczi Nyomda
MSZ 3406-50

Nagy Attila cső. szds. Siklósi István hfdgy. elleni elj.

B.L.1965.09-12.sz.XVIII.évf.40.o.

1945.01. a Dunavédelem idején a fo.ddr. hadbirósága
Trunkwalter csop., a szd.pk-ával szemben elkövetett függelom-
sértés és zendülés büntette miatt golyó általi halálra
ítélte és az ítéletet azonnal végrehajtották.

E. sz. 2. - KÖNYVERT
Könyvtárellátó kat.

Rákóczi Nyomda - G 6890
MSZ 3406-50.

KATONAI FŐÜGYÉSZSÉG

DR. SIKLÓSY ISTVÁN FŐÜGY. KIVÉGEZÉSE.

F. 153/1990.

Dr. Nagy Attila

8057 Zürich.
Frohburgstr 322.
SCHWEIZ

Tisztelt Uram!

Az igazságügyi miniszter úrhoz címzett - megismételt - levelére arról értesitem, hogy az Önnel szemben 1951-ben lefolytatott büntetőeljárás iratait felkutattam és átvizsgáltam.

Érdemi válaszukat jogosan kifogásolt késedelméért elnézést kérek, és arról tájékoztatom, hogy azt nem mulasztás, hanem a kérdéses iratok felkutatásának rendkívül körülményes volta idézte elő, bár szerepet játszott abban a hasonló ügyek nagyobb száma is.

Az iratok átvizsgálása során azt tapasztaltam, hogy az Önnel szemben lefolytatott eljárás - bár kétség kívül azon hatóságok folytatták, amelyek törvénysértéseket is elkövettek - megfelelt a korabeli büntető perrendtartásnak. Az iratok arra utalnak, hogy biztosították a védekezés lehetőségét is, beleértve az ügyvéd segítségét és a fellebbezés jogát. Tény az, hogy újabb tanúk kihallgatására vonatkozó indítványának nem adtak helyt, azonban ennek a súlyosan terhelő bizonyítékok mellett az ítéletet érdemben befolyásoló hatást ma már nem lehet tulajdonítani.

Az iratok tanúsága szerint Ön élt is a védekezés jogával, tagadta bűnösségét, sőt a vád tárgyává tett tények jelentős részét is. E védekezésével szemben volt beosztottjai vallomását fogadta el mérlegelési jogkörében eljárva a bíróság, ugyanakkor azonban több vádpontban jogerős felmentő rendelkezést is hozott. Védekezését a másodfoku eljárásban is előterjeszthette, bár kétségtelenül eredményre ott sem vezetett.

Ami az ítéletek érdemét - a bűnösség megállapítását - illeti, az ítélet véleményem szerint eredményesen törvényességi óvással etekintetben sem támadható.

A háborús bűncselekményeket megállapító 81/1945. és a 1445/1945. ME.sz. rendelet, illetve az azokat törvényerőre emelő 1945. évi VII. tc. értelmezése sem tért el az ítéletben a népbíróságok által már korábban, 1945-től kialakított és követett gyakorlattól. Eszerint az 1944. október 15-ét - a nyilas hatalomátvételt - követően hozott halálos ítéleteket a népbíróságok a hatalom törvénytelenisége miatt ugyancsak jogtalannak

tekintették és az abban való kényszer nélküli közreműködést - a szabályzattól függetlenül - háborus büntettként (a 81/1945. ME.sz.r. 11.§ 5.pontja)értékelték. Jóllehet az ítéletnek a megtizedelési előkészületekkel kapcsolatos része kissé aggályosnak tűnik, a bűnösség megállapítását a fentiek miatt ma is törvényesnek kell tartanunk.

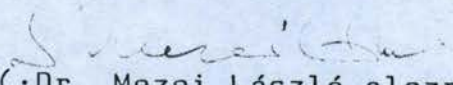
Tekintve, hogy a jogszabályaink szerint el nem évülő háborus bűncselekmények büntetése igen szigorú - korábban akár halálbüntetés is kiszabható volt - az 1951-ben a bíróság által alkalmazott és végrehajthatóságát tekintve régen elévült büntetés sem tekinthető törvénytől sulyosnak.

Figyelemmel arra, hogy a fentiek szerint törvényességi óvást nem tartok lehetségesnek, arról tájékoztatom, hogy amennyiben azonban olyan új bizonyíték áll rendelkezésére, amely valószínűsíti, hogy a korábbi ítélettel szemben fel kell menteni vagy enyhébb bűncselekményben állapítható meg a bűnössége, - az ezeket tartalmazó perújítási kérelmét a Budapesti Katonai Ügyészség (II.ker.Fő utca 70-78.) útján a Budapesti Katonai Bírósághoz terjesztheti elő.

Végül kérelmére mellékelten megküldöm a vonatkozó első és másodfoku ítélet (Kb.XII.1323/1951. és II. 671/1951.) egy-egy fotómásolatát.

Budapest, 1991. január 23.

Tisztelettel:

(:Dr. Mezei László alezredes:)
főosztályvezető h.ügyész

Simon István dr.
szds.

1942.10.01.
/1936.évf.//

V.cső.ker. Szabadkai szárny pk-a

1942.10.01. 1913.09.20. 1942.06,18. 1936,

2. F.: Horváth Margit 1. ZSULYEVICH MARGIT, SZABADKA, 1944.10.01.
sz.: BUDAPEST

Simon Jenő nemes igmándi
szds.

1940.09.01.
/1931.évf./

VIII.cső.ker. Cs.szds. Bárca pk-a

1940.09.01. 1909.10.26. 1931.08.20. 1931.

F.: Hűbaffy Csilla Katalin Gizella /1937, Kiskunhalas/
Szu.hdf. Voronyezs

+ Budapest, 1975,08.

KAZINCBARCIKA

MARTINKA KÖRŰI HARCOKBAN VÁLLT ÁTLÖTTEK

Braham.II/57.o.

Finta Imre szds. társával egy Simon nevű cső.szds-sal vallalták
a zsidókat, hogy "felkutassák" elrejtett értékeiket.

Simon László III. nemes
szds.

1935.03.31.
/1935.évf./

Nv.tanzlj. Szd.pk.

1942.03.31. 1912.06.16. 1939.01.01. 1935.

F.: alsózatursai Zathureczky Katalin /O₁tszemen,1942/

SzU.hdf.táb. Uzmány

Kazincbarcika

+ Budapest, 1958.04.17. Farkasréti temető

„Kezeidre bízom lelkemet,
Te váltasz meg engemet,
oh Uram, hűséges Isten“. 31. zs. 6.

Simon Lászlóné sz. Zathureczky Katalin a maga és az egész rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy a legdrágább férj, testvér és rokon

Simon László

hosszú, súlyos, de türelemmel viselt betegsége után, életének 46., boldog házasságának 16. évében, folyó évi április hó 17-én elhunyt.

Drága halottunkat folyó hó 22-én, kedden 3 órakor fogjuk a farkasréti temetőben, a református egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyezni.

Budapest, 1958. április hó.

**AZ Ő SZERETETE TOVÁBB ÉL KÖZÖTTÜNK,
DRÁGA JÓ LELKÉVEL ODAFENN TALÁLKOZUNK!**

Gyászolják: testvérei, sógorai, sógornői és rokonsága.

Simonffy Ferenc
nagy.

Ungvári cső.tanzlj. okt.ti.

1943.09.01. 1922.01.22. 1943.08.20. 1943.

Linz /Oberösterreich/, **AZ OSETRÁK HDS. SZDS-A,-**

F.: Erika

+ Simonffy Ferenc LUHI 2006. 31.évf.2.sz.4.o. **08, 25. AGNERZÉS**
Gt.: GÁBOR, ERIKA +2006.

B.L.1972.01-06. XXV.1-6.sz. 39. Gyomorbántalmakkal kórházba
krült. 1970.11. azóta állapota javult.

„Csak az hal meg, akit elfelejtenek!“
Drága emléke szívünkben örökké
élni fog!“

Mélységes fájdalommal, de az Úr akaratában megnyugodva tudatom, hogy drága jó Férjem, Apa, Nagyapa, Testvér, Sógor és Nagybácsi

Simonffy Ferenc

magyar királyi hadnagy, a Szent László Társaság lovagja
és Európa Kereszt kitüntetésben részesült osztrák
főhadnagy életének 85. évében – a betegek Szentségével
ellátva -

2006 augusztus 15-én visszaadta nemes lelkét
Teremtőjének.

Drága halottunk földi maradványaitól

2006 augusztus 25-én (pénteken) 12órákor
búcsúznak a St.Martini temetőben (St.Martin/Traun, Wiener
Bundes-str.101.)

Kívánságának eleget téve urnában ravatalozzuk és kísérik utolsó útjára.

Gyászolják:

Simonffy Erika
felesége

Simonffy Gábor és Erika
gyermekai

Andrea és Alexander
unokái

Dr. Simonffy György
testvére és családja

Walburga Debreczy
Sógornője és családja

korábban elhunyt hugának, Grétikének leánya és fiai.

Rokonok, barátok, ismerősök.

Keresztényi megemlékezés

Simonffy Ferenc úrról

aki 2006, augusztus 15-én
életének 85.-ik évében - a betegek
szentségével ellátva - hosszú
betegség után, mégis olyan
hirtelen eltávozott közülünk.

Köszönöm az őszinte
részvételyilvánítást!

Bestattung Dobretsberger, Linz

Drága emléke szívünkben
örökké élni fog!

Christliches Andenken
an Herrn

Franz Simonffy

den der Herrgott am 15. August 2006,
nach langer Krankheit und Empfang
der Sterbesakramente, jedoch plötzlich
im 85. Lebensjahr zu sich gerufen hat.

*Du bist von uns gegangen -
aber in unseren Herzen
lebst Du weiter!*

Vater nicht mein Wille
geschehe, sondern der Deine . . .

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és jó egészségben eltöltendő

Boldog új Esztendőt kívánok sok szeretettel,

ezért írok a lap helyett inkább levelet. Tudom igen régóta tartozom az írással, de sokáig nem volt időm, aztán nem volt lelkierőm írni. Sokszor hozzákezdtem, sok helyre kellett írni, a könnyek között is néhány sikerült, de a végére soha nem jutottam. Kétszer voltam kórházban, mindkét lábam operálni kellett, a második műtét után 3 hetes kúrára utalt a kórház a testi, de főleg a lelki fájdalmakat enyhíteni. Bad Ischlben a csodálatos hegyek között kitünő hotelben, külön szobában, remek ellátás mellett egy kedves Pszichológus Orvosnő vígasztaló szavai az egyéb kezelésekk mellett minden időmet lefoglalta, csak éjjel jutott időm a sírásra. Amikor az üres lakásba hazajöttem annál jobban rámtört a kétségbeesett fájdalom drága jó és végtelenül szeretett Ferikém elvesztése miatt. 35 év alatt csak egy-két hetet voltunk egymástól távol, ha valamelyikünk kórházba került, de akkor is minden nap látogattuk egymást.

1999 húsvét előtt kezdődött Feri betegsége egy gerinccsigolya porcleválással. Azóta ápolom, de akkor még a szobában járkálni tudott és segítségemmel a fürdőszobába és a wc-re is kiment. Azóta mindig itthon maradtunk, mert Feri nem akarta hogy tolokocsiban lássák, ha sétálni viszik Gabival. Csak a balkonon akarta naponta a friss levegőt.

2002 szeptember 16-án agyvérzés érte, azóta állandó fekvőbeteg akit pelenkázni, mosdatni, öltöztetni, etetni és jobbra-balra forgatni kellett 2 óránként éjjel is. Naponta felültetni csak a gyógytornász segítségével tudtam 35 Euró órabérért. Hétféteken mindig Gabi fiam és Kriszta segített, így kerültük el a tüdőgyulladást és a trombózis veszélyét 4 évig, sőt felfekvése sem volt, amin mindegyik orvos és ápolónő aki hozzánk járt csodálkozott.

Feri 2002 november végéig kórházban feküdt, tüdőgyulladást is kapott ami állandó magas lázzal járt. Ott kb. 15 kilót lefogyott. A katéter miatt minden mozdulatnál fájdalma volt, jobb oldala megbénult. Sok infúziót kapott, a barátok meg sem ismerték. 80 éves ember etetésével a nővérek nem sokat törődtek, finoman mondvá nem volt rá idejük. Kérésemre megengedték, hogy bejárjak etetni és vihettem paszírozva amit szeret, pl. a napi 2 kiwit mézzel, paprikás csirkét stb. Szegénykém mindig csak haza vágyódott, mindig kérte vigyem haza, de amíg lázas volt és a tüdőgyulladás miatt infúziók kellett semmi reményem sem volt rá. Pár napi kóma után meglepetésemre azt kérdezte az Orvos, hogy ha már annyira kíván hazamenni a Férjem vállalom-e, nem fog sokáig tartani. Persze hogy vállaltam, még hozzá örömmel, mert Erika leányom éppen szabadságra jött. Megkérdeztem, hogy remélhetem-e még a karácsonyt együtt tölteni Férjemmel, amire azt felelte, hogy „Csodák nincsenek!”

Egy magyar Ápolónővel és Erikával a vörös és gyulladós testrészeket borogattuk, kengettük, nem kellett katéter, mert mi naponta többször és azonnal tisztába tettük. A jobb keze és lába is a napi gyógytornász segítségével mozogni kezdett, a napi injekciót 4 éven át én adtam. Boldogok voltunk, amikor hetek múlva Feri újból beszélt, a lefogyott kilókat is visszaszedte. Sohasem panaszkodott, hogy valami fáj. Mondta az Orvos, hogy a gyógyszerek mellett a szeretet az úgy látszik csodát tud művelni és minden héten elégedetten dicsért engem a példás ápolásért. Négy karácsonyt ért meg hála a jóságos Istennek, most lett volna az ötödik. Szellemileg teljesen ép maradt, egész nap TV-t nézett azaz a kb 200 videó és DVD kazettát váltogatva, régi magyar filmeket, operetteket, operákat, kabaré műsorokat nézett, vagy felolvastam neki. A gyógyszereket szépen bevette, tornáztattam, a gyógytornásszal és Gabival egy-egy órát ült az ágy szélén állandó felügyelet mellett körberakva párnákkal mintha fotelben ülne. Türelmes és nyugodt volt éjjel-nappal, sohasem panaszkodott, sohasem kérdezte, hogy miért? Minden nap reggel hálát adtunk a jó Istennek amikor felébredtünk és

minden este kézcsókkal köszönte meg amit aznap tettem érte. Mindig Vele voltam, csak akkor mentem el rövid időre ha feltétlen fontos volt, pl. orvoshoz, vásárolni, és főleg akkor, amikor délután aludt.

A kultúregyesületi rendezvényekre vagy fogadásokra mint elnöknek ha mennem kellett Gabi maradt Ferivel, vagy Erika jött Budapestről ha Bécsbe, Grácba vagy Innsbruckba utaztam gyorsírással jegyzőkönyvezni, de volt úgy, főleg a csúszós jeges időkben, hogy két hétig sem mentem az utcára, Gabi meghozta ami kellett. Emiatt a lábaimban megaludt a vér, vagyis én kaptam mindkettőben trombózt emiatt operálni kellett a vénákat kb 20-25 vágással. A lágyékokban 7 cm a leghosszabb műtét, a lábszárakon és bokáimon csak 2-3 centiméteresek. Jobb lábam volt a súlyosabb, azt júliusban operálták, a bal lábam műtétjét szeptember 13-ra irták elő. Amíg kórházban voltam Ferit etetni Erika jött, de mosdatni és pelenkázni egy ápolónő jött reggel és este, persze privát, mert felvették volna addig a kórházba, de nem akartam a szállítással járó izgalmait Ferinek és főleg azt, hogy esetleg ott tartásuk. Mondta ugyanis a házi orvosunk, hogy kettőnk közül én vagyok a betegebb, mert Ferinek jó a szíve, tüdeje, minden szerve, remek a vérképe, én vagyok halott sápadt és a trombózis miatt állandó embóliaveszélyben. Itt az ideje, hogy az Orvos döntsön, akarom vagy nem akarom, Ferit öregotthonba kell adni! - mondta - amiről persze én hallani sem akartam. Amíg én élek addig szóba sem jöhet! - mondtam, amin nagyon csodálkozott a duplájára dagadt vörös bokáimat és a vérrögökkel tele vádlikat az ultraschal röntgenen látván. Mindkét láb műtétje azonban elkerülhetetlen volt, de egyszerre nem lehetett mind a kettőt csak két hónap eltelté után a várhatóan 3-4 óra altatás miatt. A műtét sikerült, 10 nap múlva varratkiszedés, hazajöhettem, de egy hónap kímélet, kipolcolt lábakkal fekvés, napi 2 óra séta és lefogás kellett volna amiből egyetlen feltételt sem tudtam betartani, így még a mai napig is járok kórházi kezelésekre.

Augusztus 15-én - Mária mennybemenetelének ünnepén - este 7 órakor idehaza, fájdalom nélkül, tüdőembóliában, teljesen váratlanul halt meg imádvá szeretett drága Ferikám. 6 órakor nehezen lélegzett, nem felelt ha kérdeztem. Orvost hívtam, aki még 2 orvost hívott és egy szanitért lélegeztetőgéppel aminek a zajától talán megijedt mert elveszítette az eszméletét, kómába esett. Négyen próbálkoztak visszahozni Őt az életbe, de mondták, ha sikerül is kórházba viszik gyomorszondát kap és vastüdőt, az agya kikapcsolt már. Andrea az unokám itt volt, Gabiék éjfél helyett váratlanul megjöttek a nyaralásból, úgyhogy ők vették körbe a szoba közepén álló távirányítós elektromos betegágyat én félreültem, kétségbeesve imádkoztam. Ferit egy órával előbb még élve láttam utoljára, kómában nem mertem megnézni és az élesztgetés alatt sem, ami sajnos eredménytelen maradt. Gabiék éjfélig velem maradtak, egy másik orvos jött 3 óra múlva, akinek Gabi mutatta meg Ferit, majd Gabi öltöztette fel és amikor elvitték nem engedett a szobában lenni, ami nekem nagy segítséget jelentett, mert órákig sokk alatt voltam az injekciók ellenére is. Gabinak köszönhetem, hogy emlékezetemben úgy maradt meg Feri, ahogyan még életben volt.

Nagyon szomorú az én karácsonyom, de jön Erika leányom Budapestről, akinek már 23 éve szomorú minden karácsonya, mert Ő 27 éves korában maradt özvegyen, amikor a 30 éves Férje autóbaleset következtében meghalt.

Sokat írtam most, bevallom nem egyszerre, sokat sírtam közben, de igyekeztem jóvá tenni a hosszú hallgatást, a hónapok óta elmaradt levélírást. Tudom, hogy hálát kell adni a jó Istennek a 35 boldog évért Ferivel és az első házasságom 16 boldog évéért Imrével. Sok-sok asszony nem ismeri mi a boldog házasság. Nekem kétszer is kimondhatatlan nagy szerencsém volt! Ez a tény ad vigasztalást mély gyászomban és a drága jó két gyermekem Erika és Gabi a két unokámmal, Andreával és Alexanderrel.

Sok pusztit küldök, sok üdvözléssel és öleléssel még egyszer minden jót kívánva

Erika

Simonyi István

cső.ti.j. a Ludovika Akadémián

II.évf.

1944.11.15. Körmendi avatás

+ 1997.06.02. Budapest 78 é

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

.....
Simonyi István.....

19*97*..... év *június*..... hó..... napján, életének *78*..... évében elhunyt.

Felejthetetlen halottunk földi maradványait folyó év..... *június*..... hó

20..... napján, *11*..... órakor *X.*..... *Új köz-* temető ravatalozójából

a római katolikus vallás szertartása szerint helyeztetjük örök nyugalomra.

Gyászmisét folyó év..... *június*..... hó *20*..... napján..... *18*..... órakor

sztmihályi templom..... tartjuk.

DRÁGA EMLÉKE SZÍVÜNKBEN ÉL!

Táviratcím:..... *1161 Bp. Béla u. 4.*.....

*Kentiniartoni Ernő és
Malnéci Andor
Leg*

Szám: 8-640/1992.

Lombathely 1992. VI. 15. Tenny?

SIMONYI ISTVÁN úrnak,

BUDAPEST
Béla u. 4.

1161

Tisztelt SIMONYI Úr!

A Magyar Királyi Csendőrséget a pártállam időszakában sok igaztalan vád érte. A több évtizedes propaganda hatásait nem könnyű felszámolni. A csendőrség megítélésének témakörét két részre lehet osztani, a jogi helyzetre és a köztudatban meglévő előítéletekre.

**1690*

Jogi tekintetben a helyzet viszonylag egyszerű. A magyar csendőrséget elmarasztaló *1960/1945.sz. miniszterelnöki rendelet hatályát veszítette a 86/1987.*x (XII.27.) minisztertanácsi rendeletben foglaltak alapján.

A testület igazi rehabilitációját azonban az jelentheti, ha a magyar nép tudatában kerülnek lebontásra a 40 év diszkriminatív előítéletei, hiszen a csendőrök eddig is tudták, hogy vétlenek a rájuk szórt rágalmban.

A társadalmi megítélés módosulása azonban már egy hosszabb folyamat eredménye lehet és akkor sikerülhet, ha az ország mérvadó médiumai megvalósítják a magyar csendőrség elfogulatlan bemutatását. A testület fennállásának 64 éves időtartamából nem emelik ki csupán a kevésbé kedvező időszakokat, hanem a testület eredményeivel is megismertetik a lakosságot.

Az előítéletektől mentes feldolgozás azonban az éremnek csupán az egyik oldala. Másrészről ugyancsak objektív vizsgálódások nyomán szükséges a csendőrségre vonatkozó történelmi tények feltárása. A csendőrség társadalmi természetű rehabilitációjának felvetése során figyelembe kell venni azt a tény is, hogy a csendőrség egyes alakulatainak az 1944-es deportációban való részvétele a témát kényessé teszi, mert az érintettek jogos érzékenységét válthatja ki. A testületet ért vádakat szilárd alapokon nyugvó, bizonyítható történelmi tényekkel lehet cáfolni.

** Tervez, 1690/1985. sz. ME rendelet (Nézők Béla)*

*x x Er a rendelet az 1960 előtti Románia, illetve MT rendeletről
kutatás, beleértve a (szilárd) alapokon nyugvó vádakról a*

Egyébként bizonyos mértékig hasonló a helyzet a szovjet megszállás előtti társ rendvédelmi-testületek tekintetében is. Az e szervezeteket ért rágalmak is a szigorú történeti hűséget tükröző érvanyaggal oszlathatók el. A Magyar Királyi Csendőrség rehabilitációja akkor lehet sikeres, ha a ma rendőrci büszkén vallja elődjének az 1945 előtti rendőrséget és a csendőrséget.

Döntő fontosságúnak tartom tehát a magyar rendvédelem - különösen a XIX. és XX. időszakának - elfogulatlan feltárását és bemutatását. E téren biztató kezdeményezések tapasztalhatók. A magyar rendvédelem történetének a korszerű történelemszemléleten nyugvó művelésével a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság foglalkozik. A társaság tagjai a magyar rendvédelem történetét - jelentős helyet szánva a Magyar Királyi Csendőrségnek - politikai befolyásoltságtól mentesen, a történelmi igazságnak megfelelően tárják fel.

Tudomásom szerint az egyesület kapcsolatba lépett Magyarországon és külföldön élő csendőrtisztekkel is, akikkel együttműködnek a Magyar Királyi Csendőrség történetének pártatlan feltárásában. Ismereteim szerint folyamatban van a társaságon belül egy csendőr szekció kialakítása is.

Az egyesület évente tart konferenciát, ahol a legújabb kutatási eredményeket megvitatják. Legutoljára 1991. novemberében került erre sor. E rendezvényen távoli vidékekről is, például Kanadából megjelentek a volt csendőrök. A konferencián elhangzott referátumok objektív történelemszemléletet tükröztek és találkoztak a csendőrök igazságérzetével is. A konferencia anyagának kiadása a nyáron várható. A társaság két időszakos kiadványt indított el: a Magyar Rendvédelem-történeti Füzeteket és a Magyar Rendvédelem-történeti Közleményeket. Mindkettő megjelenése 1992. év első felében esedékes, ezek a csendőrség történelmi megítélésére vonatkozó anyagot is fognak tartalmazni.

A társaság kezdeményezésére a Rendőrtiszti Főiskolán - egyelőre alacsony óraszámban - bevezették a magyar rendvédelem történetének oktatását, amiben a csendőrség bemutatása méltó helyet kap. A társaság Rendőrtiszti Főiskolán oktató tagjai a csendőrség történetéből speciális kollégiumokat vezettek a főiskola hallgatói számára. Megalakították a Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Diákkört is. A diákkör több tagja a Magyar Királyi Csendőrség történetéből írja szakdolgozatát. Az egységes rendvédelem-történeti jegyzet - abban méltó helyet biztosítva a csendőrség számára - elkészítés alatt áll. Az újtípusú képzésben részesülő tisztikar tagjai minden bizonnyal realisabban fogják a csendőrséget megítélni.

A társaság a Kanadában elhunyt Dr. Rektor Béla szellemében tevékenykedik. Dr. Rektor Béla már 1972-ben felvetette a gondolatát egy magyar rendvédelem-történeti intézet (múzeum, könyvtár, levéltár, kutatók) létrehozásának. Az akkori politikai körülmények azonban ezt nem tették lehetővé, pedig Rektor Béla^x a magánvagyonát is fel kívánta e célra ajánlani. A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság a Rektori gondolatok megvalósításán fáradozik ma is.

Levelemhez mellékelem ^{✱✱} a társaság egyik tagja által készített tanulmányt, amely a határszéli csendőrség múltját tárja fel. A tanulmány jól érzékelteti azt, hogy milyen értelemben végzi tevékenységét e szervezet.

Bízom benne, hogy a válaszlevelemben leírtak tükrözik azt a kedvező folyamatot, amely a csendőrség rehabilitációja terén elindult, és egyben reményt ad - a tisztuló történelemszemlélet alapján - a további előrelépésre.

Budapest, 1992. május " " .

Üdvözlettel:

Dr. Boross Péter

x Perjéty Istvánhoz került meg a levél.
✱✱ Nem mellékelte, megkértem.

Prélátból kapott levélről március 2-án Lászlóvárosnak

Simonyi István úrnak

1944. XI. 25-én avatva

Közelem.

Styanoj

Ludovikás emlékmű-avatás Körmenden SIMONYI ISTVÁN

Ők voltak a büszke utolsók... 1995. szeptember 13-án egy szép ünnepség zajlott le a Vas megyei Körmenden. Az 1944. november 15-én itt felavatott ludovikás hadnagyk emléktáblája lett leleplezve.

Bár én nem voltam ennek az évfolyamnak a tagja, a rendezőség megíszelt meghívásokkal — annak ellenére, hogy többükkel, még 1943 nyarán mint alsóéves akadémikusokkal megmászattam az Esztergom-tábori strázsás páncélos börtönházban, sisakkal, élénk futólépszen! Dehát hol van már a tavalyi hó?!

A meghívást elfogadtam, örömmel mentem. Hogy mit láttam, tapasztaltam, azt itt közlöm. De előbb egy rövid történelmi visszatekintés:

Az 1944-es esztendő véres és kegyetlen harcok színhelye volt Magyarországon. Hazánk élet-halál harcát vívta a bezáruló szovjet hadsereg ellen. Ebben az évben a Ludovika Akadémia két évfolyamat avatott hadnaggyá. Az első avatáson augusztus 20-án, Szent István napján, egy verőfényes vasárnapon, én is ott álltam a 280 felavatásra kerülő hadnagya között. Soron és renden kívüli díszbe öltözve sorakoztunk fel, várva a „Legfelsőbb Hadúr”, vitész nagybányai Horthy Miklós kormányzó megérkezését. Végtelen büszkeséggel fogott el, hogy Ő fogs avaini bennünket, nem sejtve, hogy tisztii karrierünk rövid életű lesz és hamarosan romba dől majd az ország szabadságával együtt!

A Ludovikából való tá-
1944. november 15-én 336 friss ludovikás hadnagya tette le hagyományos esküjét és ezzel bevonultak a magyar történelembe, mint az 1807-ben alapított Honvéd Ludovika Akadémia utolsó évfolyama. Ők voltak a büszke utolsók!

Az akadémia parancsnoka — az utolsó — Kocsis László ezredes volt. Az Ő nevéhez fűződik a történelmi ludovikás zászló megmentése is. Az avatás spárta körülmények között zajlott le. Az avatandó hadnagynak még a hagyományos tisztii egyenruhájuk sem készült el, annak csak az anyagát kapták kézhez. A díszruha, sisak és kard helyett, nekik csak pisztolytáska és tábori ruha jutott, arra került fel az arany csillag, ebben avatták fel őket.

De a lelkesedés, tetretvágás és hivatásérzet határtalan volt. A „novemberi hadnagyk” semmivel sem voltak kisebbek, vagy kevesebbek, mint az ezek, akik előttük jártak. Avatásuk után pár nap múlva bevonultak kijelölt szolgálatai alakulatukhoz. Tiszii karrierjük nekik is nagyon rövid volt. 17 hősi halot-

tukat gyászolják.

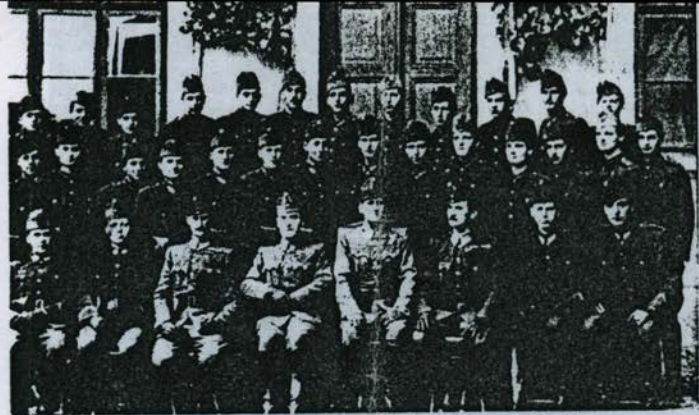
Hogyan született meg az emlékmű? A gondolat már régebben megérett a Körmenden avatottak körében és annak élharcosai Koltay Jenő, Simonyi István és Edelenyi Sándor novemberi hadnagyk voltak. A rendszerváltozás után egy kis páncélos csoport leutazott Körmendre, hogy terepszemlét tartsanak ott. Farkas József akkor polgármester minibusszal várta őket az állomáson, megvendégelte őket és büszkén mutogatta Körmend városának szép fejlődését. Egy emléktábla felállítását is helyeselte és ezzel a város támogatása biztosítva lett. Ez a kölcsönös közreműködés Körmend önkormányzata és a novemberi hadnagyk között az új polgármester Honfi József hivatala alatt is folytatódott, sőt kibővült még a helybeli katonai, polgári és egyházi vezetők támogatásával. Közben megindult, úgy otthon, mint külföldön, az önzetlen adományok egyre szaporodó felajánlása, mely aztán a szép emlékmű megvalósulását anyagilag is biztosította. A hívős emlékművet Gömbös László őrségi szobrászművész tervezte és készítette. Arra a következő felírást vette át:

*Utóljára ezen a réten avatva fel
a m.kir. Honvéd Ludovika Akadémia
a gyalogos és gyors fegyvernem hadnagyait
1944. november 15-én.*

1995. szeptember 13-án a résztvevők nagy többsége Budapestről érkezett vonat-
tal és az állomásról együtt vonultak a Hősök-terére, ahol a határőrség tisztii

ség katonai jellegét. Ők adták a díszőrséget, a zászlóvivőket és a tisztiekből álló sorfalakat.

Az ünnepségen jelen

A páncélos hadnagyk tisztjeikkel együtt az avatás előtt.

álva, szívből átéreztem az ünnepség felemelő és igazán bensőséges és hazafias mivoltát.

A nap fénypontja az emléktábla leleplezése volt, amely aktust két volt ludovikás hajtott végre a díszőrség közreműködésével. Impozáns látvány és felemelő pillanat volt. A leleplezést követték a koszorúzások. A Ludovika Akadémia

*A Ludovika utolsó tisztavatásának emlékére
A körmendi 1944-ben avatott hadnagyk.*

Még egy érdekes programja volt a műsornak: A Ludovika faültetése. Egy erre kijelölt különftmény egy fiatal facsemetét ültetett el az emlékoszlop mögött, szimbólumaként annak, hogy a hajdan majd magasba törő fa nemzedékek és talán évszázadok múlva is hirdetni fogja a Körmenden 1944. november 15-én felavatott hadnagyk emléket.

Az ünnepség befejező mozzanata az emlékmű hivatalos átadása volt állandó örözünek és új gazdájának, Körmend városának. Ezt a város nevében Honfi József polgármester vette át. Ezzel

és a Kossuth Lajos Katonai Főiskola koszorú voltak az elsők, követe ezeket a különböző katonai és polgári szervezeteket koszorú, elsősorban Körmend városától. A fent említett két zászlóra és a Szent László Határrendész Szakiskola zászlójára emlékszalagokat kötöttek a novemberi hadnagyk a következő felírásal:

Körmend városa, amely a Vas megyei őrségnek nevezett tőjegységhez tartozik, folytatni fogja „őrségi” feladatait és hagyományos szerepét, mint egy új történelmi emlékmű örözüje.

A Várkerben lezajlott ünnepséget egy bajtársi ebéd követte a *Korona Szálló* nagyteremében, ahol a hadnagyaavató utáni dísz-
ebéd 1944-ben is lezajlott. A kitűnő ebéd oldott hangulatában pohárköszöntők hangzottak el, oklevelek és emlékérmek átadásával együtt. A zenekar a régi „Ludovika induló”-t többször is játszotta és mi, volt ludovikások, nagy lendület

tel énekeltek:

*“Fegyverbe lép az őrség,
Fegyverbe lép az őrség,
Nyúlik a Ludovika ősi kapuja,
Fegyverbe lép ki rajta
Mindenne elszánt katonája.*

*Vissza, ha soha nem tér,
Vissza, ha soha nem tér,
Indul utána százszor újra száz,
Sorsunk a szent őrséggel;
Fegyverben áll az őrség,
Népünkre, földünkre testével
vigyáz!*

Reám azonban várt még egy feladat: A körmendi születésű és az USA-ban élő Keyve András, ki szintén novemberi hadnagyk volt, az ünnepségen nem tudott jelen lenni — orvosi tanácsra. Kérésére én vettem át. Honfi József polgármestertől egy szép, öntött, bronz emléklapot és kísérő oklevelet számára, annak elismerésül, hogy Keyve András nagylelkű adománya lényegesen segítette az 1944-es körmendi avatás emléket méltóan és maradandóan megünnepelni.

Így ért véget a körmendi emlékmű leleplezésének ritka szép ünnepe 1995. szeptember 13-án.

Tokay László
ny. páncélos őrnagy

vozásunk után mögöttünk hagyunk egy 341 akadémikusból álló alsóéves évfolyamot, akiknek rövidesen kemény és nemvárt beosztás jutott. A szokásos nyári szabadság helyett erődítési munkára vetették be őket a Tisza keleti oldalán. Ludovikás egyenruhában, de tiszti beosztásban működtek, mindaddig, míg álláspontjuk nem vált hadműveleti területté. Onnan vonultak be Körmendre, az osztrák határ közelébe, az oda kihelyezett Ludovika Akadémiára október végén. A Körmenden összpontosított Ludovika Akadémia már nem tudta normális üztképző működését folytatni. Ezzel párhuzamosan, nagy szükség volt új tisztekre, hiszen általános mozgósítás volt és három magyar hadsereg küzdött az

már álltak körben a téren. A hősi emlékmű ünnepélyes megkoszorúzása után mi résztvevők együtt vonultunk át a város túlsó felén fekvő katolikus templomba, ahol hálaadó és megemlékező misén vettünk részt. A szentmise után egy kisebb emléktáblát szenteltek fel a templom bejárata mellett, ugyanazon a helyen, ahonnan a ludovikások avatásra indultak 1944-ben közös istentisztelet után.

Ezután következett a fő ünnepség a volt Batthyány kastély várkertjében, ahol a novemberi hadnagykot avatták 1944-ben. A Körmenden állomásozó és dr. Kátai László ezredes parancsnoksága alatt álló *Szent László Határrendész Szakiskola* biztosította az ünnep-

voltak:

A Kossuth Lajos Katonai Főiskola parancsnoka, Szabó János vezérőrnagy, tiszti kísérete élén. Ez a főiskola lett a Ludovika Akadémia jogutódja.

A Hadtörténelmi Levéltártól dr. Zachar József ezredes, dr. Bonhardt Attila őrnagy, Micskey Miklós alezredes, HOHE (Honvéd Hagyományőrző Egylet) jelenlegi elnöke, dr. Kátai László ezredes, a körmendi Határrendész Szakiskola parancsnoka és tisztikara.

Honfi József polgármester, a körmendi önkormányzat jelenlegi elnöke és Farkas József volt polgármester.

A Körmenden működő keresztény egyházak vezetői és Batthyány Dominik, az ősi Batthyány család legfiatalabb tagja, valamint számos régi ludovikás a korábbi évfolyamokból.

Az ünnepség díszszónoka, Petrusz Tibor gépkocsizó lövész hadnagy volt, akinek drámai és hazafias beszédét a jelenlévők mély megilletődéssel hallgatták. A ludovikás jelmondat: *A Hazáért Mindhalálig* átszögte az egész ünnepség szellemiségét.

A beszéd alatt figyeltem azokat, akiknek ez az emléktábla a legtöbbet jelentti: a volt novemberi hadnagykot. A múltra és a hősi halott bajtársakra való visszaemlékezés sokak szemébe könnyet csalt. Mások mélyen vésett markáns arccal meredtek rám, tükrözve az idő múlását és évtizedek megpróbáltatását, megbélyegzését. Voltak, akik behunyt szemmel álltak, mintha így akarták volna visszaidézni a múlt kódéből fiatalságuk édesbús emlékét, honvéd tiszti pályájuk elindulását. Ott

Utazás = Columbus Travel

TORONTO — BUDAPEST — TORONTO
\$ 630.-től

TORONTO — BÉCS (VIENNA) — TORONTO
\$ 615.-től

KIHOZATAL BUDAPESTRŐL:
\$ 699.-től

THERMÁL FÜRDŐ 3 HÉTRE
napi 2 élkezés, heti 5 kezelés
US \$ 1,100.-

KUBA 4 HÉTRE \$ 1,499.-től
Külön hotel, repülő, teljes ellátás
Január 12-én speciális magyar csoport

KARÁCSONYI CSOMAG
Pénz, gyógyszer, virágküldés

KÖZJEGYZŐSÉG

Hitelesítések, magyarországi hivatalos iratok
intézése, meghívólevelek, fordítások

Columbus Travel

A HIVATALOS MAGYAR UTAZÁSI IRODA

TORONTO, 420 SPADINA AVE. 416-596-8101
NORTH YORK, 311 SHEPPARD AVE. E. 416-224-5800
MISSISSAUGA, 1262 HURONTARIO 905-271-1271

Ludovikás emlékmű-avatás Körmenden SIMONYI ISTVÁN

Ők voltak a büszke utolsó... 1995. szeptember 13-án egy szép ünnepség zajlott le a Vas megyei Körmenden. Az 1944. november 15-én itt felavatott ludovikás hadnagyk emléktáblája lett leleplezve.

Bár én nem voltam ennek az évfolyamnak a tagja, a rendezőség megtisztelt meghívásukkal — annak ellenére, hogy többükkel, még 1943 nyarán mint alsóéves akadémikusokkal megmászattam az Esztergom-tábori strázsát páncélos börtükhöz, sisakkal, élénk futólépéssel! Dehát hol van már a tavalyi hó?!

A meghívást elfogadtam, örömmel mentem. Hogy mit láttam, tapasztaltam, azt itt közlöm. De előbb egy rövid történelmi visszatekintés:

Az 1944-es esztendő véres és kegyetlen harcok színhelye volt Magyarországon. Hazánk élet-halál harcát vívta a beözönlő szovjet hadsereg ellen.

Ebben az évben a Ludovika Akadémia két évfolyamot avatott hadnaggyá. Az első avatáson augusztus 20-án, Szent István napján, egy verőfényes vasárnapon, én is ott álltam a 280 felavatásra kerülő hadnagyk között.

Soron és rendben kívüli díszbe öltözve sorakoztunk fel, várva a „Legfelsőbb Hadúr”, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó megérkezését. Végtelen büszkeség fogott el, hogy ő fog avatni bennünket, nem sejtve, hogy tiszti karrierünk rövid életű lesz és hamarosan romba dől majd az ország szabadságával együtt!

A Ludovikából való tá-

óriási túlerőben lévő szovjet hadsereg ellen, állandóan visszavonulva.

1944. november 15-én 336 friss ludovikás hadnagyk tette le hagyományos esküjét és ezzel bevonultak a magyar történelembe, mint az 1807-ben alapított Honvéd Ludovika Akadémia utolsó évfolyama. Ők voltak a büszke utolsó!

Az akadémia parancsnoka — az utolsó — Kocsis László ezredes volt. Az ő nevéhez fűződik a történelmi ludovikás zászló megmentése is. Az avatás spárta körülmények között zajlott le. Az avatandó hadnagykoknak még a hagyományos tiszti egyenruhájuk sem készült el, annak csak az anyagát kapták kézhez. A díszruha, sisak és kard helyett, nekik csak piztoltyáska és tábori ruha jutott, arra került fel az arany csillag, ebben avatták fel őket.

De a lelkesedés, tetrevágyás és hivatásrész határtalan volt. A „novemberi hadnagyk” semmivel sem voltak kisebbek, vagy kevesebbek, mint az ezek, akik előttük jártak. Avatásuk után pár nap múlva bevonultak kijelölt szolgálati alakulatukhoz. Tiszti karrierjük nekik is nagyon rövid volt. 17 hősi halot-

tukat gyászolják.

Hogyan született meg az emlékmű? A gondolat már régebben megérett a Körmenden avatottak körében és annak élharcosai Koltay Jenő, Simonyi István és Edelenyi Sándor novemberi hadnagyk voltak. A rendszerváltozás után egy kis páncélos csoport leutazott Körmendre, hogy terepszemlélt tartsanak ott. Farkas József akkori polgármester minibuszsal várta őket az állomáson, megvendégelte őket és büszkén mutogatta Körmend városának szép fejlődését. Egy emléktábla felállítását is helyeselte és ezzel a város támogatása biztosítva lett.

Ez a kölcsönös közreműködés Körmend önkormányzata és a novemberi hadnagyk között az új polgármester Honfi József hivatala alatt is folytatódott, sőt kibővült még a helybeli katonai, polgári és egyházi vezetők támogatásával.

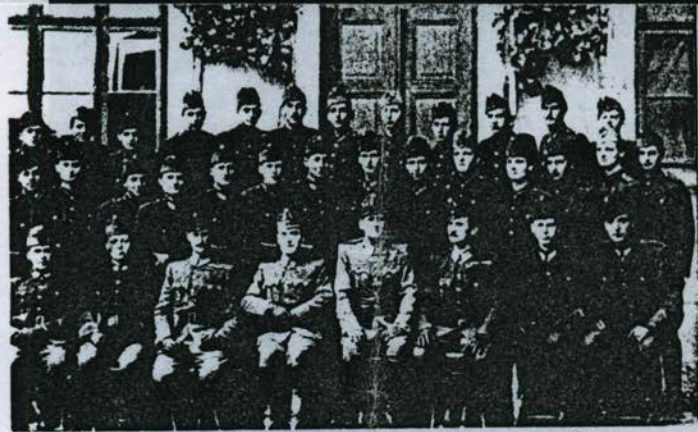
Közben megindult, úgy onthen, mint külföldön, az őzletlen adományok egyre szaporodó felajánlása, mely aztán a szép emlékmű megvalósulását anyagilag is biztosította. A nívós emlékművet Gömbös László őrségi szobrászművész tervezte és készítette. Arra a következő felírást véste:

*Utóljára ezen a réten avatta fel
a m.kir. Honvéd Ludovika Akadémia
a gyalogos és gyors fegyvernem hadnagyait
1944. november 15-én.*

1995. szeptember 13-án a résztvevők nagy többsége Budapestről érkezett vonattal és az állomásról együtt vonultak a Hősök-terére, ahol a határőrség tisztjei

ség katonai jellegét. Ők adták a díszőrséget, a zászlóvivőket és a tiszttekből és tiszthelyettesekből álló sorfalakat.

Az ünnepségen jelen

A páncélos hadnagyk tisztjeikkel együtt az avatás előtt.

álva, szívből átéreztem az ünnepség felemelő és igazán bensőséges és hazafias mivoltát.

A nap fénypontja az emléktábla leleplezése volt, amely akust két volt ludovikás hajtott végre a díszőség közreműködésével. Impozáns látvány és felémelő pillanat volt. A leleplezést követték a koszorúzások. A Ludovika Akadémia

és a Kossuth Lajos Katonai Főiskola koszorúzóik voltak az elsők, követték ezeket a különböző katonai és polgári szervezeteket koszorúzóik, elsősorban Körmend városától. A fent említett két zászlóra és a Szent László Határrendész Szakiskola zászlójára emlékszalagokat kötöttek a novemberi hadnagyk a következő felírásal:

*A Ludovika utolsó tisztavatásának emlékére
A körmendi 1944-ben avatott hadnagyk.*

Még egy érdekes programja volt a műsornak: A Ludovika fűltetése. Egy erre kijelölt különítmény egy fiatal facsemetét ültetett el az emlékoszlop mögött, szimbólumaként annak, hogy a hajdan majd magasba törő fa nemzedékek és talán évszázadok múlva is hirdetni fogja a Körmenden 1944. november 15-én felavatott hadnagyk emléket.

Az ünnepség befejező mozzanata az emlékmű hivatalos átadása volt állandó őrzőjének és új gazdájának, Körmend városának. Ezt a város nevében Honfi József polgármester vette át. Ezzel

Körmend városa, amely a Vas megyei ősi ŐRSÉG-nek nevezett tájegységhez tartozik, folytatni fogja „őrségi” feladatát és hagyományos szerepét, mint egy új történelmi emlékmű őrzője.

A Várkerben lezajlott ünnepséget egy bajtársi ebéd követte a *Korona Szálló* nagytermében, ahol a hadnagykavatók utáni dísz-ebéd 1944-ben is lezajlott. A kitűnő ebéd oldott hangulatában pohárköszöntők hangzottak el, oklevelek és emlékérmek átadásával együtt. A zenekar a régi „Ludovika induló”-t többször is játszotta és mi, volt ludovikások, nagy lendület-

tel énekeltek:

*„Fegyverbe lép az őrség,
Fegyverbe lép az őrség,
Nyúlik a Ludovika ősi kapuja,
Fegyverbe lép ki rajta
Mindener elszánt katonája.*

*Viszta, ha soha nem tér,
Viszta, ha soha nem tér,
Indul utána százszor újra száz,
Sorsunk a szent őrségek;
Fegyverben áll az őrség,
Népünkre, földünkre testével
vigyáz!*

Reám azonban várt még egy feladat: A körmendi születésű és az USA-ban élő Kevey András, ki szintén novemberi hadnagyk volt, az ünnepségen nem tudott jelen lenni — orvosi tanácsra. Kérésére én vettem át Honfi József polgármestertől egy szép, öntött, bronz emléklapot és kísérelt oklevelet számára, annak elismerésül, hogy Kevey András nagylelkű adománya lényegesen segítette az 1944-es körmendi avatás emléket méltóan és maradandóan megünnepelni.

Így ért véget a körmendi emlékmű leleplezésének ritka szép ünnepe 1995. szeptember 13-án.

Tokay László
ny. páncélos őrnagy

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kedves Barátom!

Nagyon egyetértek amit K.T.-nak irtál. Nagyon érdekelt amit mint pc átéltél. Végül közlöm Veled, hogy hadirokkant ügyben arra törekszem, hogy vagy kormányrendelet vagy törvény szülessen.

Bajtársi szeretettel

üdvözöl

Kéri Kálmán

Bp.1991.7.22.

Bizony már elég régen váltottunk levelet, és azóta sok víz lefolyt a Dunán. A nyáron egy hónapig nyaraltunk Zalában, Isteni jó volt. Aztán Barátaimmal, a HOHE-ban dolgoztunk, mert a létszámunk szépen gyarapodik, úgy bel-mint külföldiek tekintetében. Aprópó, beszéltél-e azzal az illetővel /?/ akivel megakartad tárgyalni a ti belépésedet is mihozzánk. Nagyon szeretnénk, ha ti is gyarapítanátok szervezetünket.

Képzeld egyik nap ki lép be dolgozószobánkba???? Senki más mint évfolyamtársad, Simonyi István!!! Még 1944-ben történt, hogy Neszmélyen a visszavonulás alkalmával, lévén ő zlj.-segédtiszt, nem voltam hajlandó egy parancsát teljesíteni, amit a zlj. parancsnok nevében közölt velem. Pisztolytáskájához kapott, mire én is, én állva, ő lóháton. Mikor látta mozdulatomat, -majd ennek súlyos következménye lesz, mondta-elvágtatott. Nem ijedtem meg, mert tudtam, hogy igazam van, dehát azért a parancsot melyet kaptam, "illetl" volna teljesítenem. Nős a következménye az volt, hogy a zlj. pk. letiltott a lóhátról, és a további útát gyalogosan kellett megtegyem. /visszavonulás/ Nős mikor bejött a szobánkba, úgy ugrottam fel, mint akit a vipera megmart. Azonnal emlékeztettem a dologra, mondván, hogy egy évfolyamtársamtól nem vártam volna el, hogy pisztolyt rántson rám. Vannak dolgok, melyeket baráti alapon is meg lehet beszélni. Nem emlékezett rá!!!! Nős a harag elmulik, végül is egy csónakban evézünk itt minannyian /már mint mi/, és össze kell tartunk. Most ő intézi a volt cs. tiszték dolgait.

Egy névsor, nem tudom emlékszel-e még rájuk?

Bartha Károly ✓	Máthé György ?	Szabó Gellért ✓
Bokányi Zoltán ✓	Melczer János ✓	Szentklay Norbert ✓
v.Gerő Béla ✓	v.Pásztóhy Levente ✓	Szlávik Endre ✓
Kéry Kálmán ✓	Petőcz László ✓	Urbánfy Jenő ✓
Körössy József ✓	Polgár Dániel ✓	v.Viczián Béla ✓
Magyary Miklós ✓	<u>Simonyi István</u> ✓	Zúfalvy György ✓

Norbi szoktam neked újságkivágásokat küldeni. Nem tudom, érdekelnek-e az itteni, veletek kapcsolatos dolgok. Lehetséges, hogy ti ott kint, még jobban is vagytok tájékozotva. Küldjek-e máskor is, vagy sem???

Képzeld milyen váratlan meglepetés ért október közepén. Kapok az "Elnöki Hivataltól" egy expr.-ajánlott levelet, melyben közlik velem, hogy okt. 23.-án /szombaton/ 14^h-ra jelenjek meg a Parlament Kupola-csarnokában, kitüntetés átvétele céljából. Volt is nagy izgalom, képzelheted. Miután az értesítés záradéka úgy szolt, hogy ha igen, ha nem, de vissza kell jelentkezni. Nős ezt megtévén, megkérdeztem, hogy vihetem-e a feleségemet, és mehetnek-e egyenruhában? Természetesen mondta egy kedves női hang, és így megjelenvén feleségemmel, főhadnagyi egyenruhában, a Parlamentben, átvettem a "Magyar Köztársasági Arany Erdemkereszt" kitün-

tevesemet az Elnöktől, kezét razta vele, majd Szabó Györgyét, és Boros Péter belügyminiszterrel. /Sajnos ekkor volt a miniszterünk Németországban kezelésben. Utána fogadás a "Vadász"-teremben, pezsgő, tokji, italok garmadával, nem beszélve a "svéd"-sztalról, ami szemnek, szájnak ingere. Amit kaptam az katonai kitüntetés, és az egyenruhámra a szalagot már fel is tettem. Képzelted micsoda érzés volt ez annyi év elnyomás, mellőzés után amit ebben a kis országban elszenvedtünk. Ezt szavakkal ki sem lehet mondani.

Október végén voltam Erdélyben, sok mindent láttam, és tapasztaltam. Ott is tartom a kapcsolatot több évfolyamtársunkkal. Nagyon örülnek ennek, és ők is tagjaink.

Apró, el ne felejtsem. Jövőre lesz az 50 éves évfordulója avatásunknak. Ezen alkalomból az évfordulót együtt tartjuk az augusztusban felavatottakkal. /Elnézést, de nem vagyok hivatásos gépirónó! Ugy néz ki, hogy a megemlékezés szeptember havában lesz megtartva. Arany diplomát kapunk, aki akar Lase gyűrűt, de ha tudok, akkor küldök neked egy tájékoztatót. Addig is gyűjtsd a kis penniket, hogy legyen az útra!

Tekintettel arra, hogy az ünnepek is közelednek, engedd meg, hogy ezen évben kívánjak neked igen kellemes karácsonyi ünnepeket, és egy boldog újévet. Remélem jövőre találkozunk.

Mielőtt befejezném soraimat, visszatérve Simonyi Pistára, sokat mesélt rólad, meg magáról, mert annak idején együtt szolgáltatok Galántán.

Nós miután sokat fecsegtem, abbahagyom annak reményében, hogy azért nem untattalak tulságosan.

S O K S Z E R E T E T T E L Ü D V Ö -
Z Ö L L E K , É S Ö L E L L E K :

Szias kedves Pistát a csandörök "toborozására!" *Gyurka*

A levelet nem adtam fel, mert közben megbetegedtem. Így most folytatom, néhány sor erejéig. Tegnap voltam fent a HOHE-ba, és így megtudtam, hogy Simonyi Pista intézi a ti és a hegyivadászok toborozását. Ezért, bár a feladó helyén nem az én nevem szerepel azért ez a levél magánlevélnek tekintendő, válasz, ha küldenél, az én címre küldjed. Itt zajlanak a dolgok. Meghalt szegény Antal J. miniszterelnökünk. Mindig, minden a legrosszabkor történik. Dehát úgy látszik az a mi, magyaroknak a sorsa. Remélem meggondoljátok magatokat, és csak erősíteni fogjátok szervezetüket. Amit ti ott kint csináltok az nagyon szép, de "cui prodest"??? Itt kell ebben a szegény elhagyatott országban tevékenykedni, mert végül is itt élünk mi MAGYAROK!!! Megmondom neked, sajnos voltak bajtársaink, köztük évfolyamtársaink is, akik hűtlenné váltak hozánk, multjukhoz. Neveket itt most nem akarok felsorolni. Dehát mint azt a sláger is fujja, "mindenki másként csinálja". Lelke rá. Nős zárom soraimat, megyek a póstára, és feladom a levelet. Mégegyszer minden jó, jó egészséget.

1993. 12. 14.

Gyurka *Maáthi György?*

Simonyi József nemes simonyi és varsányi
alez.

1942.09.30.
/1917.évf./

Közp.nyo. Hírközpont vez-je

1942.09.30. 1899.08.08. 1917.08.17. 1917